

## Vecinul care-a murit

Radu Gyr

---

In celula de alaturi a murit alaltaieri unul.  
Era un vietas ofticos.  
Tusea-i sunase mai neagra de cum e ceaunul,  
si-o noapte-a varsat sange pe jos.

Sta zugravit cu vapsele sarace - sfant pe sindrila -  
cand lacatu'n zori a svacnit.  
Amar, inlemnise obrazul in crancena sila.  
Gardianul asa l-a gasit.

Au venit alti doi paznici, tragind mohorati din tigara,  
si'ntr-o patura rupta l-au pus.  
Mana-i curgea ca o zdreanta din uniforma-i murdara,  
si ei l-au luat si l-au dus.

Galbeni, de dupa zabrele pandeau, tacuti, osanditii  
cum lesul afara e scos.  
Pe gardieni si pe mort ploua vanat, dupa traditii,  
vanat, taraganat si cleios...

In celula de alaturi a murit alaltaieri unul.  
L-au luat si l-au dus de la noi...  
Dar, noaptea, cand plosnita suge si luna e ca tutunul,  
ocnasul mort a venit inapoi.

Mi-a venit la vizeta cu pasii de frunze: - Hai, frate.  
Am sarit de pe scandura mea.  
Obrazul si ochii-i luceau de fericiri dilatate,  
si putreda-i gura zambea.

-Hai, frate, mi-a spus, si-un freamat parca-l batea intr-o dunga.  
M-asteapta afar' un landou.  
Deasupra temnitei m-am plimbat cat e noaptea de lunga,  
si plec cu landoul din nou.

Nu, nu m-au ros niciodata oftica, foamea, paduchii,  
in stele am grajd de aur curat.  
Landoul meu are ocale de-azur pe roate, pe muchii,  
noaptea'n celula mi l-am lucrat.

Vecine, vazduhul ne cheama vibrind din vechi violoncele.  
Vezi Calea Laptelui, sus, peste noi?  
E drumul ocnasilor: uite, i-am intalnit printre stele

din lanturi sunind, in convoi.

Vino cu mine. Din rogojina fa-ti verde trasura.

Sunt paturi albe sus, si sunt paini.

Ne-asteapta'n luceafar Iisus, cu lapte cald si prescura  
si-un pahar plin cu lacrimi, in maini.